

Walki na tym odcinku są tak zacięte, iż mogą być porównane jedynie z wstępnymi walkami w Normandii. - Od Trewiru po Belfort walczą trzy dalsze armie. III-cia armia ameryk. pod dowództwem gen. Pattona walczy na odcinku między granicą belgijską a Zagłębiem Saary. Pod Metzem i Thionville sforsowała ona Moselę, natomiast dalej ku pñ. zach. przeg rzeki jest jeszcze w rękach niem. Jednym z celów operac. tej armii jest dotarcie do Zagłębia Saary, dokąd się już zbliżyła po zajęciu Metzu. Na połud. skrayła armia ta nawiązała łączność z VII-mą armią ameryk., którą dowodzi gen. Patch, złożoną przeważnie z oddz. górskich. W jej skład wchodzi również 2-ga franc. dyw. pancer pod gen. Leclair. Zostały obsadzone Saarburg i sforsowana przełęcz Savernes, przez którą franc. dyw. posunęła się na Strassburg. Również na połud. aljanci odnieśli sukcesy, zagrażając odcięciem znaczne ilości wojsk niem., znajdujących się w rej. Wogezów. I-sza armia franc., walcząca między Wogezami a rzeką Doubs wykonała swe trudne zadanie z wielką brawurą. Jest to pierwsze wielkie zwycięstwo armii franc. od inwazji. Emotoryzowane oddz. posuwające się szybko ku pñ., dotarły do Wolmaru i po połączeniu się z oddz. franc. z pod Strassburga zupełnie odetną oddz. niem. w Wogezach. - I-sza armia kanad. pod dowództwem gen. Crerar nie bierze jeszcze udziału w ofensywie, po obu stronach jednak przypuszcza się, że oddz. bryt.-kanad. w pñ. części Holandii również niebawem przystąpią do natarcia. - Na Węgrzech armia gen. Malinowskiego natrafia na silny opór niem., ale mimo tego zajęła Tokay na pñ. wschód od linii kolej. Budapeszt-Miskolcz. Jest rzeczą widoczną, że Niemcy zamierzają bronić Budapesztu. - W Prusach Wschod. i na Litwie front jest ustabilizowany. - W Jugosławii, Dalmacji, Chorwacji i Słowenii są przewidziane, jako wspólne tereny